

Eftir 38 útgávur síðani september fer Vikuskifti at hvíla seg í summar

Vikuskipti í summarfrí

DAGSINS VIKUSKIFTI ER SEINASTA ÚTGÁVA FYRI SUMMARFERIUNA, MEN NÆSTA FRÍGGJADAG ER AVLOYSARIN TIL REIÐAR AT TAKA VIÐ

VIKUSKIFTI

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Enn ein sesong við Vikuskifti er lögð afturum. 38 Vikuskifti hava verið í Sosialinum fríggjadagar síðani september í fjør, og á teimum umleið 600 blaðsíðunum, vit hava framleitt, hava vit bjóðað samrøður, bakgrundsgreinar, kjaktilfar, undirhald, ummæli, klummur, góð ráð og mangt annað.

Dagsins Vikuskifti er tað seinasta í hesum umfari. Vikuskifti fer at hvíla seg í summar, men kemur sterkt aftur í seinnu helvt av september.

Avloysarin

Meðan Vikuskifti heldur summarfrí, bjóðar Sosialurin sínum lesarum eitt annað vikuskiftisblað. Blaðið kallast Summar og verður fyrstu ferð í Sosialinum komandi fríggjadag.

Hetta er fjórða summarið, at Summar er í Sosialinum, og vikuskiftisinnleggið

fer næstu vikurnar at bjóða samrøður, ferðafrásagnir, klummur, hugleiðingar og onkrar fastar tættir.

Vit, sum hava lagt til rættis, skrivað, fotograferað og framleitt Vikuskifti, takka fyrri hetta umfarið. Takk øll tit, sum hava lisið Vikuskifti, og tit, sum vit hava samstarvað við á ymsan hátt.

KLUMMAN

Simona Weihe

Málið má ikki verða forðing

Mær dámar so væl at svimja nakrar hundrað metrar, áðrenn eg fari til arbeiðis. Umframt at svimja, so verða sauna, gosboð og ísakaldi potturin døgliga brúkt. Vit eru nokk so nógv, sum vitja í svimjihøllini hvønn dag um somu tíð. Hetta eru hugnaligar latur og vit smápráta um ymiskt gerandis.

Tá eg hitti hesar svimjarar í býnum, heilsa vit. Tó tað viðhvørt er eitt sindur trupult við at kenna fólk aftur, tá tey eru í gerandisbúna og hárið er turt.

Fyri einum 12 árum síðan búði eg eitt ár í Viborg. Var so heppin at búgva beint við flottu svimjihøllina. So har stóð eg uttan fyrri hvønn morgun, tá tey lótu upp. Sum í Havn, so vóru tað somu fólkini, sum møttu um somu tíð. Men ein munur var: Minnst meg ikki hava tosað nakað serligt við nakran. Eri farin at hugsa um, hví so mundi vera. Eg dugi jú væl – sum allir føroyingar – at tosa danskt. Eg havi tó ein eitt sindur serligan accent, tað má eg viðganga. Man tað vera hann, sum hevur gjørt, at tað ongantíð bleiv nakað prát? Var tað eg, sum helt meg aftur, ella vóru hini kanska bangin fyrri at spyrja uppáftur? Ella kanska eitt heilt triðja?

Tá fyrri 12 árum hugsaði eg als ikki um tað. Men eri farin at undrast á hetta, nú nakað av kjaki hevur verið um útlendingar í Føroyum. Eg vóni at tey ikki halda seg aftur, tí tað týðningarmiklasta er at vit tosa við hvønn annan. Sjálv havi als ongan trupulleika av at tosa danskt við ekspeditrisu á t.d. Apotekinum ella í Miklagarði. Skilja vit betur hvør aðra á donskum, so er tað ok. Tá eg seinna aftur keypi frá hesi ekspeditrisu, so biður hon meg bara tosa føroyskt, hon skilir tað longu. Ikki so lægið, tí í samskiptinum koma útlendingarnir skjótt eftir málinum.

Men hvussu ber tað til, at hóast fólk frá nógvum ymiskum tjóðum búgva í Føroyum, so eru ógvulig fá av t.d. eysturlendskum uppruna at síggja í t.d. handilsvinnuni?

Munnu handilsleiðarar halda kundarnar hava nakað ímóti at keypa frá fólki, sum eru í ferð við at læra seg føroyska málið? Sjálv haldi eg teir fara skeivir, um teir hugsa soleiðis. Ella munnu tey sjálv halda seg aftur? Tað hopi eg ikki.

Eg haldi hetta eru sera áhugaverdir spurningar. Og ynski at í framtíðini verða hesi fólk meira sjónlig í tænstuvinnuni. Málið má aldri verða nøkur forðing.

Tí tað kann ikki vera so syrgiligt, at málið kann vera forðing fyrri at læra málið.

So segði hann...

– Verða okkara tilmæli fylgd, trúgv eg upp á, at okkara mál um 50 heiltíðarstørv í føroyskari filmsvinnu og ein fulltíðar føroyskan spælifilm um tíggju ár gerast veruleiki.

Jákup Veyhe, sum hevur verið við at orða álit um føroyskan filmspolitikk

